ANUL XII. Seria II. — No. 427 | 3 LEI 4 PAGINI | Joi 18 Decembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Birourile; Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60 Telefoane: Secretariat „ 5.91.86 Tipografia . . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . . » 500 | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938 Administrator Delegat: Al. Iliescu

O REALITATE TRISTA

Războiul actual a scos în evidenţă o importantă serie de insuficienţe ale foot-ballului românesc. Şi pentru mulţi afirmaţia noastră, poate constitui un paradox, — prin faptul că cele două noţiuni se resping.

Dacă vor fi privite însă cu o mai mare atenţie, analizarea evenimentelor va putea duce la o concluzie favorabilă afirmaţiei de mai sus.

Şi iată dece.

S'a putut constata de toată lumea că, în decursul anilor războiului actual activitatea footbalistică a Germaniei a continuat cu intensitatea anilor premergători deslănţuirii conflagraţiei mondiale.

In acelaş timp, la noi, — folosindu-se exemplul Reichului naţional socialist,—mişcarea sportivă şi-a păstrat ceva din dinamica vremurilor trecute.

Numai «ceva» însă.

Şi adjectivul e suficient pentru extensiunea pe care o aşteptăm, pentru eforturile de popularizare care se impuneau, în vederea unei victorii a ideii de sport.

Ei bine, acest «ceva» a fost o normală determinantă a indiferenţei, aproape generală, ce a stăpânit atât conducătorii cât şi jucătorii români.

Mai puţin primii, mai mult ultimii, dar la fel de vinovaţi sunt toţi de o atitudine ale cărei consecinţe pot fi dureroase pentru football.

De unde a pornit însă delăsarea?

Vedeţi, aici intervine marea necunoscută pe care foarte puţini din cluburile româneşti au încercat să o rezolve: educaţia.

E drept că jucătorii noştri nu au avut posibilitatea apropierii unei educaţii sportive temeinice, — aşa cum a fost cazul germanilor.

La noi sunt foarte puţini jucători pătrunşi de importanţa sportului şi necesitatea practicării jocurilor sportive.

Jucătorii noştri, în totalitatea lor, aproape, cred că tot ceiace fac foloseşte numai clubului.

Şi aceasta e o mare greşală, pentrucă un club nu îndeplineşte în sport, decât rolul unei trambuline, ce oferă tineretului posibilitatea de manifestare, nici decum o tarabă comercială, care să speculeze talente şi energii.

Jucătorii români nu sunt pătrunşi însă de această profundă realitate.

Dar vina nu e a lor, ci a conducătorilor de cluburi, cari nu au făcut nimic pentru a le oferi perspectiva realităţilor.

Aproape toţi s'au mulţumit a le înmulţi cunoştinţele tehnice şi atât. Din această cauză, o importantă fracţiune a jucătorilor noştri au rămas la educaţia sportivă de pe maidan. — în club, indiferent dacă e mare sau mic, ei neprimind decât educaţia tehnică de care am pomenit mai sus.

Tot aici trebue căutat şi sâmburele neînţelegilor de ordin material; — şi normal al delăsării lor.

Nefiind pătrunşi de ideia de sport, pentrucă nu li s'a făcut o astfel de educaţie, jucătorii înţeleg să se manifeste numai în cadrul strict al unui contact banal.

Dacă sunt însă unii al căror joc depăşeşte perpectiva maidanului, aceasta se datoreşte în general unei educaţii scolastice sau pur şi simplu bunului simţ.

Iată o realitate dureroasă pentru footballul românesc, pe care, sperăm, conducătorii de cluburi se vor grăbi a o remedia, pentru izbânda etică a sportului.

PETRE STEINBACH

Cum şi-a început cariera

Paul Anastasiu canadianul hockeyului românesc

Amintiri din vremea când puckul era... o minge de cauciuc cu plumb în mijloc. iar nenorocirea nu venea ...fără un titlu de campion

Deşi destul de tânăr, totuş, hockeyul pe ghiaţă, a reuşit prin spectaculozitatea-i extraordinară să cucerească publicul sportiv românesc, într'un timp ce poate fi socotit record.

Totuş, hockeyul nostru nu are prea multe vedete, şi aceasta e explicabil prin faptul că numărul cluburilor e foarte redus.

Şi dintre cele existente, Paulică Anastasiu, sau „Canadianul României", cum a fost numit pentru viteza sa excepţională, se detaşează net, fiind azi fără discuţie nu numai cel mai bun fundaş al ţării ci şi unul dintre cei mai buni de pe continent.

La Krinica, la Berlin, la Praga, la Davos, sau la Garmisch intervievat-ul nostru de astăzi a deslănţuit ropote de aplauze, a magnetizat spectatorii şi şi-a atras critici, cu adjcetive tot atât de favorabile, ca cele închinate „aşi"-lor canadieni, cari au evoluat pe continent.

Paul Anastasiu (in fund) în echipa naţională, în matchul cu Belgia, câştigat de români cu 2:1.

La antrenamentul de eri

Pentru rândurile de faţă am stat de vorbă cu „Paulică" în sala de antrenament de la A. N. E. F., pusă la dispoziţia lotului naţional de d. col. Medeleanu, şeful sportului românesc.

Minunatul internaţional s'a lăsat „descusut" cu multă bunăvoinţă.

— Cum ai început să joci hokey?

— Nu apucasem să intru în clasa întâia a liceului Gh. Lazăr şi ghiaţa lacului Cişmigiu mă avea vizitator obişnuit din ziua când apuca să „prindă" şi până se topea. Pe ghiaţa acestui lac am văzut primul match de hockey între „Tenis Club Român" şi „Hockey Club Bucureşti" şi a fost suficient ca să nască în mine doruri. Cu crăci de copaci în loc de crosse, şi cu bucăţi de ghiaţă în loc de puck am luat primele... noţiuni ale jocuuli.

Mărturisesc că nu mă simt cam atunci mai prost ca acuma, deşi nu aveam nimic din ceeace îmi trebuia.

Mă ţineau însă la suprafaţă idealurile şi visele pe cari mi le făuream.

LA HOCKEY CLUB BUCUREŞTI

— In care club te-ai inregimentat pentru prima oară?

— Când am crezut că ştiu atât cât era necesar pentru început m'am înscris la „Hockey Club Bucureşti". Eram o fărâmă de om, dar plin de ambiţii. E drept că aveam un mare avantaj datorită patinajului meu. Hockey-ul îşi recoltează adepţii, în primul rând, dintre patinatorii mai răsăriţi şi eu, slavă Domnului, ştiam să patinez. Deţineam multe „titluri" şi în Bucureşti eram imbatabil pe distanţe de la 500 la 10.000 metri.

— Dar cum ţi-ai descoperit aceste calităţi?

CAND O NENOROCIRE DESMINTE TRADIŢIA

In 1930 m'am prezentat la campionatul bucureştean de figuri, de unde însă am fost eliminat. Eşecul acesta, brutal, m'a făcut să încerc, în aceiaşi zi, alergările. Cu aceleaş patine de figuri, am câştigat cursele de 500, 5.000 şi 10.000 metri plasându-mă al doilea la 1500 metri. Pentru această ispravă am primit răsplată o pereche de patine lungi, cu care am jucat şi hockey.

— Te-ai remarcat de la început?

— Am jucat la H. C. B. dar fără pomeneală de a fi introdus în echipa primă unde „aşii" se recoltau după titlurile de nobleţe pe care le aveau şi nu după joc.

PAUL ANASTASIU făcând antrenament de patinaj, în 1933, la Oteteleşanu

— Atunci ce-ai făcut?

— Mi-au schimbat culorile trecând la „Tennis Club Român", unde activau Ţico, Dan Brătianu, Heik, Danielopol, Papană — renumitul aviator, — Raţiu şi alţii. In compania acestora mi-am desăvârşit pregătirea.

Pe vremea aceea, puckul nu avea forma celui de azi. El era înlocuit de o minge de cauciuc, având înăuntru plumb, cam de mărimea unei bile de biliard. Iar, crossele erau cele de hockey pe iarbă.

După câteva luni de activitate la T. C. R. au venit în ţară Pierre şi Şerban Grand din Elveţia, Botez din Austria şi Bâzu Cantacuzino din Franţa.

Toţi aceştia jucau un hockey de o calitate superioară, cu schooturi înalte cari nouă ne erau necunoscute.

— E greu să fi „vedetă" la hockey pe ghiaţă?

— Cu mult mai greu decât cred cei mulţi.

Sportul acesta este extrem de exigent şi cere individului o serie de calităţi care face o serioasă triere printre... aspiranţi.

— Cum explici recontabilitatea canadienilor?

— Canadienii ştiu toţi să patineze de minune şi au o viteză uluitoare. Jocul lor nu cunoaşte prea multe înflorituri. Toţi au un schot puternic şi precis.

— De ce majoritatea echipelor preferă jocul sobru?

— Acei care practică patinajul ştiu cât de obositor este acest sport. In joc, cu crossa în mână şi conducând puckul efortul sporeşte. Ori ce dribling este o cheltuială inutilă de efort. Aceasta a adus la o simplificare a sistemului de atac.

Hockeyul românesc în progres

— Ce părere ai despre hockeyul românesc?

— Nu pot contesta că a progresat în ultimii 3—4 ani. Observaţi însă că n'au asimilat noui cunoştinţe decât vechii jucători. Elemente tinere, de clasă, care să suplinească „aşii" se văd. Pentru ca să fie pregătiţi în arta hockeyului şi ca să nu piardă ce au câştigat elementele tinere trebuesc duse prin străinătate, ca să aibă pe cine imita.

(Continuare în pag. III-a)

Federaţia de tennis de masă şi-a numit comitele de conducere

Federaţia de tennis de massă ne trimite spre publicare următorul comunicat:

In cadrul federaţiei de tennis şi tennis de massă, se reorganizează tennisul de massă conform planului ce urmează, numindu-se — în posturile respective — persoanele mai jos arătate:

Conducătorul tennisului de massă: d. Mircea A. Pădureanu.

De comun acord cu preşedintele federaţiei, conducătorul tennisului de massă va lua toate măsurile ce le va crede necesare progresului acestui sport.

Comitetul regional: d. Toma Chiale, d. ing. Stoenescu, d. Mircea Poenaru Bordea, d. Aurică Dumitrescu.

Comitetul central se întruneşte sub presidenţia Preşedintelui Federaţiei iar în lipsa acestuia sub presidenţia Conducătorului tennisului de massă.

El lucrează valabil cu cel puţin 3 membrii.

Hotărîrile se iau cu majoritate de voturi; în caz de paritate votul preşedintelui decide.

Comitetul central va desbate asupra chestiunilor ce i se vor supune de către Preşedintele Federaţiei sau de către Conducătorul tennisului de massă precum şi asupra celor cari membrii acestui comitet ar găsi necesar să fie desbătute, socotindu-le de interes general. Acest drept de iniţiativă aparţine numai membrilor.

Conducătorii provinciali:

Regiunea Ardeal (Sibiu, Braşov, Alba-Iulia) d. Pitu Pop.

Regiunea Arad, d. Mureşeanu.

Regiunea Dunărea de jos (Brăila, Galaţi) d. Polidor Lichiardopol.

Regiunea Prahova, d. Ionescu Quintus.

Regiunea Constanţa, d. Sorin Beiu.

Comisia de legitimări: d. Muşatescu, d. Jean Criticos.

Antrenor federal: d. Hagi Vasiliu.

Conform unui program ce se va stabili ulterior. D-sa va antrena jucătorii propuşi de comitetul central.

Presa de propagandă: d. Mircea Poenaru-Bordea, d. Goe Mardan.

Semifinalele Reichsland-pokalului se va disputa la 8 Februarie

BERLIN, 16. — După jocurile disputate Duminică, semifinalistele Reichsbund-pokalului sunt: Germania de centru, Ostmark, Nordmark şi Koeln-Aachen. Matchurile dintre aceste echipe au fost programate pentru 8 Februarie. Astfel la Halle se va disputa întâlnirea dintre Germania de centru şi Ostmark, iar la Hamburg Nordmark va juca cu Koeln Aachen.

Cu d. Căpitan Popescu despre el şi scrima în România

Amintiri şi aspecte din trecutul său sportiv

Plecasem să colind străzile capitalei fără nici o ţintă. Eram purtat de acelaşi sentiment provocat de o iarnă târzie, mofturoasă, ce nu-şi găseşte locul nici în jumătatea bătrânului Decembrie.

Da! Fiindcă mătasea albă a zăpezii nu s'a aşternut peste vârful caselor, peste braţele desgolite ale pomilor.

Melancolia unor zile de iarnă fără frig, fără zăpadă şi fără guturai te întovărăşeşte şi în plimbările tale aiurea.

Gândul îmi zbura cu ani în urmă, în anii troeniţi de zăpadă, în anii aceia în cari pe vremea aceasta aşteptam înfăşuraţi în nea, Crăciunul.

Da! Plecasem fără ţintă şi amintirile vremurilor trecute, îmi dădea ghes, întorcându-mi amintirea spre acel trecut de basm.

O stradă, două, nouă le trec fără să le reţin numirea, vorbindu-mi singur şi încurajându-mă.

Statuia unui Mihai-Viteazu, Brătianu sau Tache Ionescu nu mă impresionau, nu-mi insuflau acel sentiment de patriotism fiindcă acum cutreeram singur şi chinuit de gânduri fără ţintă.

Caut să-mi dau seama târziu, de lungul drum ce l-am făcut şi de lungimea firului ţesut pe gherghelul amintirilor. Priveam în trecut, trecutul nostru sportiv şi întrezăream acele manifestaţii tinereşti de iarnă, ce alcătuiau minunate aspecte sportive. Altadată patinuarele erau pline de tinereţe, tinereţea noastră zburdalnică, ce se legăna într'un ritm voios pe un Oteteleşanu un Cişmigiu sau Velodrom. Ne obişnuisem să admirăm duminicalele partide de wollei basket din sălile Bucureştene. Toate aceste manifestaţii sunt oprite din cauza acestei ierni, tristă iarnă, ce nu vrea să iasă din culise. Ghiaţa plânge privind rândurile sportivilor noştri nerăbdători. Sălile triste ş-au afişat singurătatea. Rechiziţie. Insăşi activitatea sportivă de iarnă ş-a expus doliu. Tristă iarnă care laşi gândul meu să-ţi judece înfăţişarea. Mă găsesc aşa dar în faţa statuii lui Tache Ionescu ce-mi arată în aceste clipe nostalgice, un colţ de lumină. Să nu râdeţi dacă mă îndrept spre clădirea societăţii de Gaz şi Electricităţei fiindcă locul acela era mai apropiat nu numai de mine ci şi de capătul amintirilor mele.

Există în clădirea aceasta o sală de sport, care îşi urmează nepăsătoare

(Continuare în pag. 4-a)

Un ministru conducător de sport D. ing. Buşilă preşedintele de onoare al AS Politecheica

D. Şerban Ghica, conducătorul A. S. Politehnica ne-a anunţat o veste măgulitoare pentru sportul românesc.

Şi anume, d. ministru Buşilă, a acceptat preşedinţia de onoare a clubului A. S. Politehnica.

D. GENERAL Emil Pălăngeanu a fost ales preşedinte de onoare al Atletic Clubului

Cunoscutul sprijinitor al atletismului românesc, d. general Pălăngeanu, a fost ales preşedinte de onoare al grupării nou înfiinţate «Atletic - Club».

O alegere fericită, ce va influenţa enorm, în bine pentru ca acest nou Club să meargă pe drumul marilor izbânzi, d. general Pălăngeanu a acceptata aeastă onoare solicitată de Atletic - Club.

Secţia de hockey a A. C. F.-ului a luat fiinţă

Am anunţat din timp despre proectul înfiinţării, unei echipe de hockey femenin a A. C. F.-ului. Conducătoarea acestei secţiuni d-ra Ortanza Baltazar ne-a informat, că această secţiune a luat fiinţă şi-au anunţat participarea jucătoare talentate ca: Despina şi Mona Mavrocordat, Ileana Neniţescu, Rodica Stoain, Tanţi Păun, Georgeta Dumitriu, etc. Ne bucură aceastã ştire, cu atât mai mult, că e vorba de hockey femenin.

Cunoscuta jucătoare bulgară Bistra Georghicovo se află în Capitală

De câteva zile se află în Capitală, cunoscuta jucătoare bulgară de ping-pong, *Bistra Gheorghiev*, clasată la locul patru în clasamentul general al Bulgariei a Tennis de masă femenin.

Bistra Gheorghiew doreşte să joace în campania unei jucătoare de frunte din Bucureşti.

O ştire senzaţională, care

O ştire senzaţională, care nu face decât să ne bucure.

Comunicatul federaţiei sporturilor de iarnă

Se pune în vedere grupărilor care vor să activeze în acest sezon în campionatul categoriei a doua, că ultima zi de înscriere este Sâmbătă 20 Decembrie, rt.

GRUPARILE BUCUREŞTENE fruntaşe, au intrat în vacanţă

Se apropie sărbătorile Crăciunului. In curând toată lumea va lua vacanţă, fiecare urmând să sărbătorească în sânul familiei Naşterea Domnului — sărbătoarea cea mai de preţ a creştinilor.

Vacanţa! Cuvânt magic, care trezeşte în sufletul oricărui individ dorul de libertate.

Primii cari se pot bucura de această libertate sunt footballiştii a căror activitate a încetat de aproape 1 lună.

RAPID, VENUS, UNIREA TRICOLOR AU LUAT VACANŢA PANA LA 15 IANUARIE

Mai grijulii majoritatea grupărilor bucureştene s'au grăbit să acorde vacanţă jucătorilor săi imediat, întrucât nu exista nicio speranţă în privinţa reluării activităţii.

Rapid, Venus, Unirea Tricolor, Carmen au acordat concedii jucătorilor săi până la 15 Ianuarie.

SP. STUDENŢESC A FOST MAI GALANTON...

Ca deobiceiu «studenţii» nu se grăbesc. Jucătorii clubului alb-negru au primit concedii până la 1 Februarie. De altfel nota aceasta e caracteristică. Universitarii sunt totdeauna ultimii care încep pregătrile.

JUVENTUS, TURDA, OLYMPIA ?

Dela cluburile de mai sus nu ne-a parvenit nicio ştire. E mai mult ci sigur însă că jucătorii «nolens, volens» şi-au luat singuri vactnţă.

Până atunci jucătorii noştri se vor distra pracitcând sporturi de sezon sau în liseă cu petreceri burgheze.

Şi să recunoaştem a nu tot dreptul.

«A fost pumnul cel mai greu pe care l'am dat în cariera mea», a declarat Joe Louis de această lovitură aplicată în rondul 6 al matchului cu Lou Nova, — californeanul care pretindea că are un pumn de forţă «cosmică»

Inaintea matchului Iordănescu-Florea

„Voiu învinge prin K. O.!..." ...crede Florea

Semi vedeta reuniunei pugilistice dela 26 crt. se va disputa, după cum am anunţat, între talentaţii Dumitru Iordănescu şi Gheorghe Florea.

Aceştia doi pugilişti au mai boxat împreună, terminând la egalitate, după o dispută extrem de dramatică la sfârşitul căreia Florea se afla la podea.

In vederea matchului dela 26 crt. Florea ne-a declarat următoarele:

— Cunosc boxul lui Iordănescu şi sunt mai sigur de mine astăzi, decât am fost înaintea matchului dela „Marconi". Un pronostic? Dacă nu învinge prin k. o. voiu pierde prin... k. o!... Altfel, decât înainte de limită, nu văd cum s'ar termina matchul dela 26 crt."

Ciclist club Bonaparte

e numele unui nou club ciclist la cari vor alerga câţiva dintre cei mai buni pedaliştii ai noştri

Din isvor bine informat ne vine vestea că în Capitală va lua fiinţă săptămâna aceasta o nouă asociaţie „ciclistă", care va fi condusă de un grup de tineri sportivi, dornici de afirmare pe tărâmul sportului cu pedala.

Noua grupare se va numi *„Ciclist Club Bonaparte"* şi va avea sediul în parcul cu acelaş nume.

Deşi abia înfiinţată şi-au şi dat adeziunile câteva nume bine cunoscute în rândul ciclismului românesc, că: *Dumitru Tâlmaciu,* actual campion naţional la ciclo-cross, şi multiplu campion la atletism, *Alexandru Someşan,* un alergător cu reale calităţi, şi un bun om de echipă, precum şi proaspătul începător *Vasile Dinescu,* câştigătorul Ciclo-crossului Muncă şi Lumină.

După cum se vede, până acum şi-a dat adeziunea un lot select de alergători.

Se aşteaptă şi adeziunile altor alergători cu renume în ciclismul bucureştean, care, prin ardoarea lor tinerească, vor aduce culorile grupărei lor la victorie.

Noi le urăm succes.